07/02/2021

Τάλαντα: Το «φύσημα» του Θεού στον άνθρωπο

Εκκλησία της Κύπρου / Ι.Μ. Κύκκου και Τηλλυρίας

Την θεολογική διάσταση και επιστημονική ερμηνεία της Παραβολής των Ταλάντων έδωσε, απ' άμβωνος, το πρωί της Κυριακής 7 Φεβρουαρίου στον Ιερό Ναό του Αγίου Προκοπίου, Μετόχι της Ιεράς Μονής Κύκκου στη Λευκωσία, ο ελλογιμώτατος Καθηγητής και Πρόεδρος του Τμήματος Θεολογίας του Πανεπιστημίου Λευκωσίας κ. Χρήστος Οικονόμου.

ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΤΕ:

Ο κ. Οικονόμου επεξήγησε ότι «η θεολογική-βιβλική προσέγγιση της σημερινής παραβολής ταυτίζει το τάλαντο με το ταλέντο, με την χάρη, δηλαδή, την οποία δίνει ο Θεός Πατέρας, ο Τριαδικός Θεός, με τη δημιουργία του ανθρώπου στον καθένα από εμάς ξεχωριστά».

»Δεν υπάρχει ατάλαντος άνθρωπος στον κόσμο», πρόσθεσε. «Ο καθένας έχει το ταλέντο του, το τάλαντό του, το χάρισμά του. Άλλος πολύ, άλλος μέτριο και άλλος λίγο. Αυτό που θέλει να μας πει η σημερινή παραβολή των Ταλάντων είναι ότι ο καθένας από εμάς είναι ένα χαρισματικό πρόσωπο. Είμαστε μια μοναδική και ιδιαίτερη, ξεχωριστή προσωπικότητα σ' αυτόν τον πλανήτη. Ο κάθε ένας από μας έχει μοναδική αξία, όση αξίζει ολόκληρος ο κόσμος, γιατί ο άνθρωπος έχει μέσα του αυτό το φύσημα, αυτό το κατ' εικόνα και καθ' ομοίωση του Τριαδικού Θεού».

Όπως σημείωσε, ο κ. Καθηγητής, αυτό που έχει πρωτίστως ιδιαίτερη σημασία δεν είναι ο αριθμός των ταλάντων που χάρισε ο Θεός στον καθένα μας, αλλά η καλλιέργεια, η αύξηση και ο πολλαπλασιασμός τους, προς όφελος των συνανθρώπων και της κοινωνίας μας. Και αυτό επιτυγχάνεται «όταν ο άνθρωπος οδηγηθεί στην ταπείνωση, στην αυτοκατάκριση, στην αναγνώριση ότι υπάρχει για να προσφέρει αγάπη μέσω των ταλέντων που κατέχει. Τότε ανθίζει η έρημος. Ανθίζει η κοινωνία».

Αναφερόμενος στην μαστίζουσα σήμερα την ανθρωπότητα, πανδημία του

κορωνοϊού, τόνισε ότι «σ’ αυτή την κρίση ο Θεός δίδει τα τάλαντα στους γιατρούς για να στέκουν κοντά στους ασθενείς και να προσφέρουν με την αγάπη και την σοφία και το ταλέντο τους την ιατρική περίθαλψη των ανθρώπων. Δίνει στους νοσηλευτές το κουράγιο, το ταλέντο της υπομονής, να στέκουν με υπομονή πάνω από το προσκέφαλο του κάθε αρρώστου και να προσφέρουν την αγάπη τους, να προσφέρουν την στήριξή τους για την θεραπεία».

»Υπάρχουν οι ιερείς, οι οποίοι έχουν το χάρισμα, την κλήση και την κλίση, όπου είναι κάλεσμα του Θεού, αλλά και χάρισμα να είσαι ιερέας. Και αυτός ο ιερέας, λοιπόν, απλώνει το χέρι στον κάθε άνθρωπο και ιδιαίτερα την ώρα της κρίσης και της δοκιμασίας για να τον απαλλάξει από τον φόβο, τον τρόμο, την απελπισία, την μοναξιά, την απομόνωση και να του πει ότι υπάρχει πάντα δίπλα του το χέρι του Θεού. Υπάρχει πάντα δίπλα του το χέρι του Χριστού. Υπάρχει η Εκκλησία, αυτή η μάνα η στοργική, η οποία απλώνει την αγκαλιά της σε όλη την ανθρωπότητα, στον κάθε άνθρωπο ξεχωριστά, όσο κι αν εξουσίες την ευτελίζουν και την υποτιμούν».

Η Εκκλησία, ως το Σώμα Χριστού το παρατεινόμενο εις τους αιώνες, έχει σήμερα «τον κύριο και πρώτο λόγο, μετά από τον ιατρό, για τη θεραπεία όχι μόνον του σώματος, αλλά και της ψυχής του ανθρώπου», συμπλήρωσε.

«Πρέπει να γνωρίζουμε ότι αρχή και τέλος της ιστορίας είναι ο Ιησούς Χριστός», υπογράμμισε. «Αυτός είναι ο ιατρός των ψυχών και των σωμάτων. Αυτός, δια των αγίων του, δίνει το κουράγιο. Αυτός ο ίδιος πάνω από τον σταυρό, με την άκρα υπομονή και ταπείνωση, με ανοιγμένα τα χέρια του πάνω στο ξύλο του Σταυρού, καλεί ολόκληρη την ανθρωπότητα, ανεξάρτητα φύλου, φυλής, έθνους, ώστε να προσέλθει και να γευθεί από τους καθαρτικούς κρουνούς της πλευράς του, οι οποίοι δίνουν την ίαση των ψυχών και των σωμάτων».

Κλείνοντας τον λόγο του ο κ. Οικονόμου επεσήμανε ότι η ανθρωπότητα για να μπορέσει να επιβιώσει χρειάζεται, οπωσδήποτε, τη χρησιμοποίηση των ταλάντων, που έχει ο κάθε άνθρωπος σ’ αυτή την κοινωνία.

Τόνισε, τέλος, ότι «ο ίδιος ο Χριστός έδωσε αυτά τα χαρίσματα γι’ αυτό ας μην υπερηφανεύεται ο άνθρωπος, ας μη θεωρεί τον εαυτό του παντοδύναμο, διότι ένας ιός τον ταπείνωσε έως θανάτου.

Και αυτός ο θάνατος, που κυριαρχεί, η μόνη ελπίδα της υπέρβασης και σωτηρίας και λύτρωσή του είναι ο Ιησούς Χριστός».

Λουκάς Α. Παναγιώτου